

РЕШЕНИЕ

№ 6326

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **12982** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител Д. Д. Д., срещу решение № 4770/01.11.2024 г. по НАХД № 11187/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 93-ти състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 36 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на ЕТ „БИБИ-БЕЦ-БИСЕР СТРАХИЛОВ“, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С жалбата се оспорват изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 36 от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Поддържа се, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП следва да се тълкува систематично като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Иска се отмяна на оспореното решение и потвърждаване на ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - ЕТ „БИБИ-БЕЦ-БИСЕР СТРАХИЛОВ“,

ЕИК[ЕИК], в депозирал до съда писмен отговор счита касационната жалба за неоснователна, а постановеното решение за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Излага подробни доводи защо подкрепя правния извод на СРС, че неправилно административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана посредством съставянето на електронен фиш.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 19.03.2022 г., в 18:01 часа, влекач „М. Актрос“ с регистрационен номер [рег.номер на МПС], собственост на ЕТ „БИБИ-БЕЦ-БИСЕР СТРАХИЛОВ“, ЕИК[ЕИК], с технически допустима максимална маса 18 000 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6Д, в състав с ремарке с общ брой оси 5 с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движело в [община], по път А-3, км. 8+226, с посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. На посочената дата и час стационарна контролна точка 20421 заснела посоченото превозно средство, като било отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1 т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство нямало закупена валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването.

За извършеното нарушение на дружеството ЕТ „БИБИ-БЕЦ-БИСЕР СТРАХИЛОВ“, ЕИК[ЕИК], като собственик на регистрираното ППС, бил издаден обжалваният пред СРС електронен фиш № [ЕГН], с който за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

За да отмени ЕФ въззивният съд приел т една страна, че в ЕФ липсва обективната съставомерност на нарушението, с оглед липсата на описание на елементите от фактическия състав, а от друга с мотиви, че към датата на съставяне на процесния електронен фиш за вмененото на дружеството нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е била предвидена такава възможност, по арг. на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП.

Решението е правилно като изводите на решаващия съд се споделят изцяло от настоящата инстанция и тя препраща към тях на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро от АПК.

Разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, в приложимата редакция към датата на извършване на нарушението (ДВ, бр. 105/2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) регламентира, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушителя за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С последващото изменение на текста /обнародвано в ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./, обхватът на нормата е изрично разширен и за нарушенията по чл. 179, ал. 3 - 3б, вкл., което е в подкрепа на правилността на извода на въззивната инстанция, че към 07.04.2021 г.

санкционирането на извършеното от ответника по касацията административно нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е било допустимо единствено по общия ред – чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. След като законодателят е предвидил в ЗДвП, че установяването на нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а при нарушение по чл. 179, ал. 3 се издава електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законови разпоредби, предвиждащи ангажирането на административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на нормата на чл.189ж, ал.8 от ЗДвП, уреждаща правомощията на държавни органи.

В допълнение следва да се отбележи, че касационната инстанция констатира разминаване в мотивите и в диспозитива на първоинстанционния съдебен акт, касаещо номера на отменения от СРС електронен фиш /[ЕГН]/ и номера на обжалвания такъв пред съда /[ЕГН]/. Тъй като приетата от СРС за установена фактическа обстановка се припокрива с тази, изложена в обжалвания ЕФ, настоящият касационен състав приема, че в случая се касае за допусната техническа грешка. Допуснатата грешка обаче не внася никакво съмнение относно действително формираната и външно обективирана воля на съда по отношение на незаконосъобразността на ЕФ, поради което и може да бъде поправена по реда на чл. 414, ал. 1, т. 1 от НПК от съда, постановил обжалваното решение, ако възникнат затруднения, свързани с тълкуването му.

Предвид гореизложеното, при липса на визираните касационни основания, решението на районния съд следва да се остави в сила.

При този изход на спора, на ответника се следват разноси каквито не са претендирани, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4770/01.11.2024 г. по НАХД № 11187/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 93-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.